

60. Fra Aftægtsmand Jens Christian Johannesen af Byrsted om Invalidforsørgelse. (Indbragt den 23de Januar 1885 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 5. Valgkreds, B. Holm.)

Andrageren fremhæver, at han i Slaget ved Slesvig 1848 blev saaret i venstre Arm, derefter fangen, indlagt paa et Lasaret i Rensborg, senere ført til Hannover, og efter at være bleven udløst af Fangerkabet, hjemsendt som for Tiden kasseret. I Slaget ved Ssted 1850 blev han saaret i høire Hæl og indlagt paa Lasaretet paa Augustenborg, og deltog derefter i Krigen til dens Ophør. Han tilgafte sig senere en Gaard i Byrsted, som han har maattet afhænde mod en lille Aftægt. Da hans Arbeidsdygtighed i længere Tid havde i betydelig Grad været svækket, formentlig som Følge af Saaret i Armen, ansøgte han Invalidebestyrelsen og Finantsministeriet om Forsørgelse som Invalid, men modtog det Svar, at man ikke kunde erkjende, at de modtagne Saar havde efterladt Følger, der i væsentlig Grad indskrænkede hans Erhvervsøve, og at man derfor ikke kunde erkjende ham berettiget til den ansøgte Forsørgelse. Han andrager derfor nu hos Folkethinget om, at det vil søge ham tilstaaet en livsvarig Understøttelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

61. Fra Husfæster Lars Knudsen af Søby paa Taafinge om Invalidforsørgelse. (Indbragt den 23. Januar 1885 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 5. Valgkreds, Høgsbro.)

Andrageren opgiver, at han i Slaget ved Ssted blev saaret af en Kugle i det venstre Laar, og laa derefter først paa Lasaretet i Helsingør og senere paa Militærhospitalet i Kjøbenhavn i en Tid af et halvt Aar. Han blev da udstreven som helbredet, men i Aarenes Løb har der udviklet sig en Svækkelse i Laaret og hele Benet, som Distriktslægen i Svendborg erklærer at være en Følge af Saaret, og som foranlediger, at han kun, og endda med stort Besvær, kan gaa ved Hjælp af en Krykke og en Stof. I 1884 indgav han derfor først til Invalidebestyrelsen og senere til Finantsministeriet et Andragende om Invalidforsørgelse, men modtog den Bæst, at en saadan ikke kunde tilstaaes ham, fordi det maatte antages, at Svækkelsen i venstre Ben skyldtes de paa samme værende Aareknuder, som ikke med nogen som helst Næmelighed kunde sættes i Aarsagsforbindelse med den tilføiede Skudlæsion i Laaret. Han henvender sig derfor nu til Folkethinget, og beder om, at det vil henvise hans Andragende med sin anbefaling til Finantsministeriet, idet han haaber, at dette da vil vise ham, der er henved 62 Aar gammel og svag og lidende, den Billighed, det ikke hidtil har troet sig være i Stand til.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

62. Fra Enkefru Bezy Hornemann af Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 26de Januar 1885 af Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds, Bajer.)

Andragerinden, der er Enke efter Kapitain Leopold Hornemann, oplyser, at hun først blev gift med ham efter hans Afstedigelse og derfor ikke er berettiget til Pension. Da en Ansøgning til Krigsministeriet om en aarlig Understøttelse er bleven afslaaet, henvender hun, der er 47 Aar gammel, svagelig, uførmuende og uden noget Erhverv, saa at hun intet andet Subsistensmiddel har end Fremmedes Velgjørenhed, sig til Folkethinget for ved dets Hjælp at opnaa en saadan.

Af Hensyn til de videregaaende Følger, som en Understøttelse til Andragerinden kan have, gjør Udvalget ingen Indstilling.